

РЕШЕНИЕ

№ 29514

гр. София, 23.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8996**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производство по реда на чл.156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс
(ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. Й. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт /РА/
№Р-22221023004779-091- 001/11.02.2025 г., издаден от Д. Б. К. - орган, възложил ревизията, и Г.
В. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 899/18.07.2025г. на Директора на
Дирекция ОДОП, в частта, в която е установеният данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2021 г. в размер
на 4 265.00 лв., ведно с лихви за забава; установен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер
на 610.00 лв., ведно с лихви за забава; установен за м. 04.2021 г. ЗДДС за внасяне в размер на
333.33 лв., ведно с лихви за забава и потвърден в частта на установените задължения за данък
върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и за данък
върху добавената стойност за данъчни периоди м.12.2017г. до м. 01.2018г., м.03.2018 г., от
м. 05.2018 г. до м. 01.2019 г., от м. 03.2019г. до м. 06.2019г., от м. 08.2019 г. до м.
09.2019 г., от м. 11.2019 г. до м.05.2020г., от м.07.2020 г. до м. 08.2020 г., от м.
10.2020 г. до м. 02.2021 г., от м.05.2021г. до м. 10.2021 г., от м. 02.2022 г. до м. 03.2022 г.,
м. 06.2022 г., м. 10.2022 г., м. 01.2023 г., м. 03.2023 г. и м. 05.2023 г.

С жалбата се иска съдът да постанови решение с което да отмени процесния ревизионен акт
поради материална и процесуална незаконосъобразност, необоснованост, издаден при допуснати

съществени процесуални нарушения.

В с.з. страните редовно призовани поддържат жалбата и желаят постановяване на решение от съда в искания от тях смисъл. Претендират присъждане на разноските по делото.

Представител на СГП, не взема становище по жалбата.

По фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023004779-020- 001/09.08.2023 г., връчена на 04.10.2023 г. по чл. 32 от ДОПК. изменена със Заповед №Р-22221023004779-020-002/03.01.2024 г., връчена по чл. 32 от ДОПК. Заповед №Р-22221023004779-020-003/28.02.2024 г. и Заповед №Р-22221023004779-020- 004/28.05.2024 г., спряна със Заповед №Р-22221023004779-023-001/23.08.2024 г. и възобновена със Заповед №Р-22221023004779-143-001/02.09.2024 г., издадени от Д. Б. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №З-ЦУ-869/03.05.2023 г. и заповед № на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАГ1 С. е възложено извършването на ревизия на Н. Й. Б. с регистрация като самоосигуряващо се лице/осигурител с ЕИК[ЕИК] за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г. и за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност ЗДДС/ за периода от 01.12.2017 г. до 01.06.2023 г. По реда на чл. 114, ал. 4 от ДОПК срокът на ревизията е удължаван въз основа на Заповед №Р- 22221023004779-ЗИД-001 /19.02.2024 г. и Заповед №Р-22221023004779-ЗИД-002/17.05.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, като е определен срок на приключване на ревизията 04.09.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023004779-092-001/06.12.2024 г., връчен на 14.01.2025 г. на упълномощено лице.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023004779-091 -001/11.02.2025 г., издаден от Д. Б. К., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ГД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и Г. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В., връчен на 19.03.2025 г. на упълномощено лице. Установени са допълнителни задължения за данък върху добавена стойност в размер на 25 740.12 лв. и за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 22 500.00 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 12 813.44 лв. по отношение на задължението за данък върху добавената стойност и лихви в размер на 7 538.90 лв. за задължението за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Посочено е, че Б. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4. ат. 1. т. 1 от ЗДДФЛ и като такова следва да се облага, както за доходите си, получени от източници в страната, така и от чужбина.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДИОЗЛ/ №Р-22221023004779-040-001 /15.08.2023 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, ИПДПОЗЛ №Р-22221023004779-040-002/11.01.2024 г., ведно с

декларация по чл. 124 от ДОПК, Уведомление №Р-22221023004779-113-001 от 11.01.2024 г. и Уведомление №Р-22221023004779-139-001/11.01.2024 г., връчени по чл. 32 от ДОПК. ИПДПОЗЛ №Р-22221023004779-040-003/28.02.2024 г. по куриер с обратна разписка и ИПДПОЗЛ №Р-22221023004779-040-004/16.04.2024 г., с които са изискани документи за получени доходи и извършени разходи, адвокатски кочани, договори за правна защита, адвокатски пълномощни, фактури и платежни документи. Изискани са и конкретни писмени обяснения, документи и доказателства във връзка с получените заеми от „БИ ПИ ЕЛ ИНВЕСТМЪНТ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД - британски Вирджински острови, както и доказателства за получени възнаграждения от „КОЛХИС“ ООД с ЕИК[ЕИК], „В. ЕРУ1Т ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БИ ПИ ЕЛ ГЛОБАЛ ИНВЕСТМЪНТС ЕРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕЛФИНИ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на които е бил прокурист. Изискана е информация и за основанията за преведени от него парични средства, чрез „ИЗИПЕЙ“ АД с ЕИК[ЕИК] към „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД за 2022 г. в размер па 141 250.00 лв. и за 2023 г. в размер на 125 445.94 лв. Не са предоставени изисканите писмени обяснения, документи и доказателства.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК е изпратено искане за предоставяне документи и писмени обяснения от трети лица до „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД, „НЕТ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], Д. А. М., „ИЗИПЕЙ“ АД, „БИ ПИ ЕЛ - ГЛОБАЛ ИНВЕСТМЪНТС ТРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на което собственик на капитала е „БИ ПИ ЕЛ И. К.“ - Вирджински острови, С. - Е. С. У., „В и К“, „БОРИКА“ АД с ЕИК[ЕИК], „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с ЕИК[ЕИК] АД, И. С. Н., Г. Н. С., А. Л. И., „БЛИЗУ МЕДИЯ ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], „ВАРВАРСКИ МИНЕРАЛНИ БАНИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „ЛОКАТОР-К“ ООД с ЕИК[ЕИК], „КОЛХИС“ ООД, „ВОЛТЕР ТРУП“ ЕООД, „ДЕЛФИНИ БГ“ ЕООД, като представените документи и отговори са взети предвид при определяне на задълженията на ревизираното лице по ЗДДФЛ и ЗДДС.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени Искане за извършване на действия от други контролни органи /ИИДДКО/, в т. ч. №Р-22221023004779-032-002/18.09.2023 г. до Столична община /СО,/ което е препратено по компетентност до „Географска информационна система“ - С., от където е получен отговор с вх. №ЕЕ1-1886- 3/29.09.2023 г., в който е посочено, че на територията на СО и в системата С. не съществува адрес в [населено място],[жк][жилищен адрес] ап. 1.

Изпратено е искане до СО, дирекция „Общински приходи“, отдел ОП „С. - Т.“. Получен е отговор с вх. №ЕГ1-1932#1/10.10.2023 г. в който е посочено, че от ревизираното лице са подавани декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци п такси /ЗМДТ/ с вх. №[ЕГН]/24.02.2017 г. с която е декларирало собственост върху 8500/20595 ид. части от недвижим имот, представляващ жилище с РЗП - 289.70 кв. м., находящ се в [населено място], р-н Т.,[жк], бл. 259. вх. А, ет. 1, ап. 1, като към 03.09.2020 г. партидата е закрыта с облог, тени с платежни нареждания по банков път. С декларация с вх. №[ЕГН]/24.02.2017 г., лицето е декларирало собственост върху 8500/20595 ид.

части от недвижим имот, представляващ жилище с РЗП - 273,48 кв. м. и гараж с площ от 24 кв. м., находящ се в [населено място], р-н Т.,[жк], [жилищен адрес]-3, като същото има задължения за данък и такса битови отпадъци, като не са направени плащания през периода. С декларация с вх. №010027-1466/30.06.2009 г. лицето е декларирало собственост върху 1/1 ид. части от недвижим имот, представляващ - УПИ с площ от 12 095,00 кв. м., находящ се [населено място],[жк], като е коригираща декларация от 04.01.2016 г. е увеличена площта на УГШ-то на ид. части от собствеността в размер на 12945/20595 ид. ч., като към 07.01.2022 г. по данни от АВ, собствеността е прехвърлена със запазено вещно право па ползване. С декларация вх. №[ЕГН]/28.01.2016 г. лицето е декларирало собственост върху 7650/20595 ид. части от недвижим имот, представляващ УПИ с площ от 918.00 кв. м., находящ се [населено място]. ж. к. „К. село, като към 07.01.2022 г. по данни от АВ, собствеността е прехвърлена със запазено вещно право на ползване.

Изпратено е ИИДДКО №Р-22221023004779-032-001/18.09.2023 г. до столична дирекция на МВР е цел връчване ЗВР №Р-22221023004779-020-001 от 09.08.2023 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221023004779-040-001/15.08.2023 г., с което на основание чл. 42 от ДОПК и чл. 12, ал. 1. т. 2 от Инструкция №39 от 12.12.2011 г. /ДВ. бр.ЮО, от 20.12.2011 г./ за взаимодействие между органите на МВР и П., е поискано съдействие за осигуряване присъствието па Н. Й. Б., с цел връчване на документи, изготвени в процеса на възложена ревизия. Получен е отговор е вх. №ЕП-1885-1/20.10.2023 г., в който е посочено, че лицето не е намерено, по след проведен телефонен разговор с Н. Й. Б., същия е заявил, че въпросните данъчни документи са му връчени, чрез негов служител на 03.10.2023 г.

Изпратени са ИИДДКО до Административен съд София-град, Административен съд Пазарджик, СРС, СТС, Районен съд Пазарджик и Окръжен съд Пазарджик, като получените отговори са взети предвид при определяне на задълженията на ревизираното лице по ЗДДС и ЗДДФЛ. В отговора на СТС са изпратени само иомерата на делата, като органите по приходи са установили размера на възнагражденията и разходите платени от него от сайта на СТС справка за приключени дела.

С протокол №1993220/11.08.2023 г. е обективиран проведен телефонен разговор с Н. Й. Б., при който е заявено от него, че данъчните документи по ревизията следва да му се изпращат по лицензирана куриерска фирма на хартиен носител. С протокол №1993225/17.08.2023 г. са обективирани проведени няколко телефонни разговори с лице, представящо се за счетоводител - И. П., която е заявила, че ще изпрати по имейла пълномощно, с което Н. Й. Б. я упълномощава. На 17.08.2023 г. на органите по приходи е представено пълномощното, с което Н. Й. Б. упълномощава И. Г. да го представлява, в т. ч. да получава ЗВР, вкл. по електронен път, но същото е представено на ревизиращия екип, след изтичане на определения в него срок на действие от три дни, тъй като е подписано от него на 12.08.2023 г. в 16:44:14 ч. Също така на електронната поща на член на ревизиращия екип - m.stefanova@ro27.nra.bg. на 22.01.2024 г. е представено пълномощно на И. Г., подписано с електронен подпис на 13.01.2024 г. в 02:37:21 часа от Н. Й. Б., с което упълномощава посоченото по-горе лице да го представлява пред НАП, във връзка с получаването на документи за данъчна ревизия със срок на действие една седмица, като същото отново е представено след изтичане на определения в него срок на действие.

С протокол №1993226/04.01.2024 г. е обективирано позвъняване на мобилния телефон на ревизираното лице. като от другата страна лицето се е представило като познат на Н. Й. Б., без да

се представи.

С писмо с обратна разписка до Н. Й. Б. са изпратени ЗВР №Р-222210233004779-020-003/28.02.2024 г., ИПДПОЗЛ №Р-22221023004779-040- 003/13.03.2024 г., както и ИПДСПОТЛ до „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД, „ДЕЛФИНИ БЕ“ ЕООД „БИ ПИ ЕЛ ГЛОБЪЛ ИНВ. ТРУП“ ЕООД, „ВОЛТЕР ГРУП“ ЕООД и „КОЛХИС“ ООД на адреса на упълномощено лице - адвокат М. Б. Ел-Т. в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14-15. В получената от органите по приходи обратна разписка е отбелязано, че същата е подписана от М. С., която е служител по трудови правоотношения в адвокатско дружество „ЕЛ-Т.&Д.“ с ЕИК[ЕИК].

С протокол №1993715/11.04.2024 г. е обективизиран телефонен разговор с адвокат М. Б. Ел-Т., който съгласно пълномощно от 16.02.2024 г. е пълномощник на ревизираното лице.

Установено е, че през ревизирания период Н. Й. Б. е прокурист на „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД, „ДЕЛФИНИ БТ“ ЕООД „БИ ПИ ЕЛ ГЛОБЪЛ ИНВ. ГРУП“ ЕООД и „ВОЛТЕР ГРУП“ ЕООД, като няма данни да са му изплащани доходи за тази дейност. От ревизираното лице са представени единствено писмени обяснения, в които твърди, че не разполага с имущество, няма банкови сметки и доходи различни от декларираните в ГДД. поради което е прието, че не са представени документи, във връзка с декларираните от получени заеми, както и документи, свързани с получени доходи и извършени разходи за периода от 2017 г. до 2021 г.

Установено е, че ревизираното лице притежава една банкова сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по която, през ревизирания период няма извършвани транзакции.

След анализ на получената информация от съдилищата в [населено място] и [населено място] от ревизиращия екип е прието, че са налице доходи от предоставяне на адвокатски услуги от Н. Й. Б. на физически и юридически лица, които не са декларирани в подадените от него ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди от 2017 г. до 2022 г., като същите са изброени по номер на пълномощно на стр. 9-10 за 2017 г., стр. 11-12 за 2018 г., стр. 14-15 за 2019 г., стр. 16-17 за 2020 г., стр. 19-21 за 2021 г. и стр. 23-24 за 2022 г. в РД. Установени са получени облагаеми доходи от упражняване на свободна професия, които в голямата си част не са декларирани от ревизираното лице и върху които не е внесен следващия се данък.

При ревизията е извършена проверка в сайта на СГС, от където ревизиращия екип е изтеглил решения и определения по дела, на които Н. Й. Б. е бил адвокат на една от страните и които са приложени в ревизионното производство, и са присъединени с Протокол №2154722/05.12.2024 г.

От ревизиращия екип е направена съпоставка на имуществото и получените доходи/приходи и направените разходи на ревизираното лице. В резултат на направената съпоставка е установено наличие на обстоятелствата, визирани в чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2. т. 4 и т.5 от ДОПК.

След извършената съпоставка за съответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи, е установен преразход на извършените от лицето разходи, спрямо приходите/доходите за 2022 г. в размер на 136 541.35 лв., дължащ се основно на преведените парични средства от ревизираното лице, чрез „ИЗИПЕЙ“ АД към „Б. И ПАРТНЬОРИ ЕООД. За 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. не е установено превишение на направените разходи спрямо получените доходи. При извършена

съпоставка по години, са разгледани и анализирани представените документи при извършените проверки на трети лица и установените разходи при тези проверки, както и наличните данни в ИС на НАП. Поради това, че от Н. Й. Б. не е декларирана разполагаема парична наличност в брой към 01.01.2017 г. е приета за такава сумата от 0,00 лв.

В таблицата за съпоставка по години са отразени декларираните от ревизираното лице доходи от наем и свободна професия и допълнително установените при ревизията доходи от адвокатска професия, съгласно приложени пълномощни от Административен съд София, Административен съд Пазарджик, СРС, СТС, районен съд П. и окръжен съд П.. В разходната част са отразени установените комунални разходи, направените разходи във връзка с недвижимо имущество, разходи за данък сгради, такса смет, ЗОВ, данъци и направени преводи към трети лица, като единствено за 2022 г. е установено превишение на разходите над доходите на ревизираното лице. което се дължи на извършени преводи от Н. Й. Б. към трети лица, предимно към „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД, за което същия не е представил изисканите му документи и доказателства за основанието на тези преводи.

След извършения анализ на представените документи от посочените съдилища в РА, са установени недекларирани доходи на Н. Й. Б. от свободна професия - адвокат за 2017 г. в общ размер на 18 590,00 лв., изброени на стр. 9- 10 в РД, като същите са взети от приложените адвокатски пълномощни. След приспадане на дължимия ДДС от 3 098,33 лв. е констатирано, че не са декларирани доходи от свободна професия за 2017 г. в размер на 15 491,67 лв. Определена е обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ДДФЛ в размер на 12 660,76 лв. и дължим данък от 1266,08 лв.. като след приспадане на внесения данък от 169,06 лв. е установен данък за довносяне в размер на 1 097,00 лв.

За 2018 г. са установени доходи от наем по чл. 31 от ЗДФЛ в размер на 2 892,79 лв. и данъчната основа, след приспадане на нормативно-определените разходи за дейността 10% е в размер на 2 603,51лв., която не се различава на декларираната от ревизираното лице. Също така са установени доходи от свободна професия /адвокат/ по чл. 29 ал. 1 т. 3 от ЗДФЛ в размер на 21 491,67 лв., след приспадане на дължимия ДДС в размер на 4 298,33 лв. В резултат на извършеното приспадане на нормативно признати разходи от 25% от 5 372,92 лв. и ЗОВ за сметка на самоосигуряващото се лице от 1 713,36 лв. е определена данъчна основа в размер на 14 405,39 лв. Установена е обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДФЛ за 2018 г. в размер на 17 008,90 лв. и дължим данък в размер на 1 700,89 лв. След приспадане на авансово удържания данък в размер на 244,66 лв. е определен данък за довносяне в размер на 1 456,00 лв.

За 2019 г. са установени доходи от наем по чл. 31 от ЗДФЛ в размер на 2 892,79 лв. и данъчната основа, след приспадане на нормативно-определените разходи за дейността от 10% в размер на 2 603,51лв., която не се различава на декларираната от ревизираното лице. Определени са доходи от свободна професия /адвокат/ по чл. 29 ал. 1 т. 3 от ЗДФЛ в размер на 11 916,67 лв., след извършеното приспадане на невнесения ДДС в размер на 2 383,33 лв. След приспадане на нормативно признати разходи от 25% в размер на 2 979,17 лв. и дължимите вноски от самоосигуряващото се лице от 1 868,16 лв. е определена данъчна основа от 7 069,34 лв. Определена е обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДФЛ в размер на 9 672,85лв., дължим данък в размер на 967,29 лв., внесен данък от 259,60 лв. и данък за довносяне в размер на 707,00 лв.

За 2020 г. е подадена ГДД с която са декларирани доходи от друга стопанска дейност“ в размер на 2 500,00 лв., нормативно-определените разходи за дейността 25% в размер на 625,00 лв., данъчна основа в размер на 1 875,00 лв., 3013 в размер на 2 034,96лв., годишна данъчна основа в размер на 0,00 лв., и авансово

удържан данък в размер на 100.00 лв. Също така са декларирани доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 2 801.54 лв., нормативно-определените разходи за дейността 10% в размер на 80,15 лв., данъчна основа в размер на 2 521.39 лв. и данък от 252.14 лв., който е внесен от платателя. Определена е обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 2 298,93 лв., дължим данък в размер на 2 229,89 лв., като след приспадане на внесения данък от 251.60 лв. е установен данък за довносяне в размер на 1 978,00 лв.

За 2021 г. е подадена ГДД с която са декларирани доходи от друга стопанска дейност в размер на 28 690.00 лв., разходи за дейността в размер на 7 172,50 лв., ЗОВ в размер на 2 168,40 лв., данъчна основа - 19 349.10 лв. и авансово удържан данък в размер на 67.50 лв. Декларирани са доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 2 801,54 лв., нормативно-определените разходи за дейността 10% в размер на 80,15 лв., данъчна основа в размер на 2 521,39 лв. и данък от 252.14 лв., който е внесен от платателя. Декларирана е обща годишна данъчна основа от 21 870,49 лв. и дължим и внесен данък в размер на 2 187,05 лв.

При ревизията не са установени доходи от наем по чл. 31 от ЗДДФЛ за 2021 г., които да се различават от декларираните от ревизираното лице. Установени са доходи по чл. 29, ал. 1. т. 3 от ЗДДФЛ в размер на 72 006.67 лв. в т. ч. недекларирани в размер на 43 316,67 лв., след приспадане на невнесения ДДС в размер от 8 663,33 лв. След приспадане на нормативно признати разходи от 25% в размер на 18 001,67 лв. и ЗОВ в за сметка на самоосигуряващото се лице в размер на 2 168,40 лв. е определена данъчна основа в размер на 51 836,60 лв. Също така е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 54 357,99 лв., дължим данък в размер на 5 435,80 лв., като след приспадане на внесения данък от 2 186.10 лв. е определен данък за довносяне в размер на 3 249,00 лв.

За 2022 г. са установени доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 2 801.54 лв., нормативно-определените разходи за дейността 10% в размер на 280.15 лв., данъчна основа в размер на 2 521,39 лв. и данък от 252,14 лв., които не се различават от декларираните данни от ревизираното лице. Установени са недекларирани доходи по чл. 29, ал. 1. т. 3 от ЗДДФЛ в размер на 7 875,00 лв., след приспадане на невнесения ДДС в размер на 1 575.00 лв., и след приспадане на нормативно признати разходи от 25% в размер на 1 968,75 лв. и ЗОВ за сметка на самоосигуряващото се лице в размер на 2 318,52 лв. е определена данъчна основа в размер на 3 587,73 лв. Също така за 2022 г. е установен превъзвешение на извършените от ревизираното лице разходи спрямо приходите/доходите в размер на 136 541,35 лв., която е възприета като данъчна основа, по чл. 122 от ДОПК. Така установено превъзвешение на разходите над приходите на ревизираното лице е в резултат на предоставените от него парични средства, чрез „ИЗИПЕЙ“ АД на „БАТАШКИ И ПАРТНЬОРИ“ ЕООД през 2022 г., по отношение на които не са представени изискваните документи и писмени обяснения, както от ревизираното лице, така и от дружеството. Установена е обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 142 650,47 лв., дължим данък в размер на 14 265,05 лв., като след приспадане на внесения данък от 251,60 лв. е определен данък за довносяне в размер на 14 013,00 лв.

ДРА е обжалван по административен ред, като с Решение № 899/18.07.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП, е потвърден в частта, в която е установен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2021 г. в размер на 4 265.00 лв., ведно с лихви за забава; установен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 610.00 лв., ведно с лихви за забава; установен за м. 04.2021 г. ЗДДС за внасяне в размер на 333.33 лв., ведно с лихви за забава и потвърден в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м.12.2017г. до м. 01.2018г., м.03.2018 г., от м. 05.2018 г. до м. 01.2019 г., от м.03.2019г. до м. 06.2019г., от м. 08.2019 г. до м. 09.2019 г., от м. 11.2019 г. до м.05.2020г., от м.07.2020 г. до м. 08.2020 г., от м. 10.2020 г. до м. 02.2021 г., от м.05.2021г. до м. 10.2021 г., от м. 02.2022 г. до м. 03.2022 г., м. 06.2022

г., м. 10.2022 г., м. 01.2023 г., м. 03.2023 г. и м. 05.2023 г.

Срещу Решение № 899/18.07.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП е подадена жалба въз основа на която е образувано настоящото съдебно производство.

По правото.

Жалбата е допустима, като подадена от надлежен оправомощен правен субект, след изчерпан административен ред за обжалване и в рамките на преклузивния за това срок.

Разгледана по същество е основателна поради следното.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган, Директора на ТД на НАП и е приключила в определения от него срок, РА определя данъчни задължения за периода, за който е възложена, поради което обжалваният РА не страда от пороци, водещи до неговата нищожност, като РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл.120 ДОПК.

Ревизионния доклад е съставен в срока по 117, ал.1 ДОПК и на основание чл.117, ал. 4 ДОПК е връчен на ревизираното лице. В законоустановения срок от материално компетентните органи по чл.119, ал. 2 ДОПК, които са издали оспорения в настоящото съдебно производство ревизионен акт и същия формално отговаря изцяло на изискванията на 120, ал.1 ДОПК, определящ задължителните елементи от съдържанието му, като съгласно чл.120, ал.2 ДОПК ревизионният доклад е приложен като неразделна част.

Възраженията на жалбоподателя относно компетентността на органите по приходите, съдът приема за неоснователни с оглед постановеното ТР №3/26.06.2025г. на ВАС, в което е прието, че "Ревизионния акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите, като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция."

В хода на ревизионното производство, органите по приходи са приели, че са осъществени обстоятелства по чл.122 ДОПК.

В изпълнение на задължението по чл.124, ал.1 ДОПК на проверяваното лице е връчено Уведомление, че данъчната му основа ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК и му е даден 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище.

Съдът приема, че в ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения. При ревизията са връчени по надлежния ред искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, във връзка с които са представени и писмени обяснения и писмени доказателства както от ревизирания, така и от третите лица. Получените сведения са приобщени по установения ред към административната преписка.

Доколкото е извършена ревизия при особените правила на чл.122 – 124а от ДОПК, а и с оглед задължението на съда да следи служебно за законосъобразност на акта на всички основания, следва да изложи мотиви в тази връзка. Съгласно разпоредбата на чл.124 ал.2 от ДОПК, в производството по

обжалване на РА при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122 ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателя. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

За да се приложи презумпцията по чл.124 ал.2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са определили годишна данъчна основа за облагане по ДДФЛ, като са посочили, че съгласно чл. 122, ал. 1 от ДОПК се прилага установения от съответния закон размер на данъка по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, който определя данъчна ставка в размер на 10 % като в следствие на това е приел дължим данък. На основание чл. 175 от ДОПК, във вр. с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените суми в срок е определена и лихва.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните, са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл.122 ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл.122 ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл.122 ал.1 ДОПК следва да са установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи някоя от хипотезите на чл.122 ал.1 от ДОПК.

В преписката, представена по делото, се съдържа уведомление по чл.124 ал.1 от ДОПК, което е връчено на жалбоподателя, т. е. ревизираното лице несъмнено е било наясно за специфичния ред, по който се провежда ревизията.

Само за пълнота на изложеното, според настоящия съдебен състав следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 122 от ДОПК не представлява самостоятелна материално правна уредба за възникване на данъчни задължения, а по своята същност е набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материално правните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Естествено при това заместване на изискуемите от материалния закон данни (декларации, отчети и т.н.) с други такива, посочени в чл. 122 от ДОПК, води много често до само приблизително установяване на данъчната основа. Целта е да се получи цялостна, макар и косвена, представа за дейността на задълженото лице (това се отнася и за физическите лица), а оттам и някакво, макар и само приблизително и относително, съвпадение на данъчната основа, определена по реда на чл. 122 от ДОПК, и данъчната основа, която би била установена, ако бяха налице липсващите доказателства и данни. Съпоставката между декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице и имущественото и финансовото му състояние по смисъла на чл.122 ал.1,т.7 за ревизирия период се прави не към края на ревизирия период, а текущо за целия период, като обаче се имат предвид данъчните периоди по отношение на съответните данъци. Това означава, че ако по отношение на всеки един данъчен период, включен в обхвата на ревизията, се получи несъответствие между декларираните и/или получените приходи и доходи и имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице, то е налице предпоставката за преминаване на ревизията по особения ред на чл. 122 от

ДОПК, какъвто според съда е и настоящия случай. За да е налице основаниято по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК според Методика и разяснения за дейността на органите по приходите в ревизионния процес, когато производството се осъществявано по реда на чл. 122 от ДОПК No 24-00-1/08.01.2009г. на НАП несъответствие не трябва да е малозначително, а напротив да насочва ясно и недвусмислено към извода, че наличното имущество и финанси не е възможно да бъдат налице, ако лицето вярно и честно е представило своите доходи, приходи и т.н. В този смисъл насоки могат да се извлекат от Решения на ВАС No 1842 по адм.д. 9916/2007 г. и No 2247 по адм.д. 10029/2007 г. В тези свой решения съдът е приел, че е налице основание за прилагане на особения ред, когато въпреки извършеното изследване, включително на възможните източници на необлагаеми доходи се установява несъответствие, което не може да бъде обяснено. Трябва да се има предвид и следното: Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. За да може да действа тази презумпция обаче, следва наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК да е подкрепено със събраните доказателства. Тежестта за насрещно доказване пада изцяло върху ревизираното лице. В този смисъл са например Решения на ВАС No 774 по адм.д. 8604/20907 г., No 1174 по адм.д. 9360/2007 г., No 1842 по адм.д. 9916/2007 г., No2247 по адм.д. 10029/2007 г., No 3190 по адм.д. 12534/2007 г. и No 5134 по адм.д. No 977/2007 г. За да опровергае ревизионния акт, няма да е достатъчно ревизираното лице да докаже, че направените фактически констатации са неверни, а да докаже противното, т.е. противното на фактическите констатации. В тази връзка следва да се отбележи, че освен наличието на основания по чл. 122, ал. 1 от ДОПК да е подкрепено със събраните доказателства, за да е тежестта за насрещно доказване върху лицето, то следва да е налице и друго важно условие, а именно - да има фактически констатации. Фактическите констатации са онази част от акта, която категоризира, описва, систематизира и анализира установените от органа по приходите факти и обстоятелства. Тези факти и обстоятелства следва да се подкрепени от събраните от органа по приходите доказателства. В този смисъл, според настоящия съдебен състав фактическите констатации и факти, и обстоятелства, които се подкрепят от събраните по производството доказателства обаче, бяха успешно опровергавани от жалбоподателя, с оглед събраните в хода на съдебното обжалване на акта доказателства и доказателствени средства - изслушаната и приета ССЧЕ.

С оспореното в настоящото производство решение, Директора на Дирекция ОДОП е потвърдил РА в частта на установените задължения за данък върху ГДО по чл.17 от ЗДДФЛ за 2017г., 2018г., 2019г., 2020г., 2021 и 2022г., произтичащи от получено възнаграждение за получени адвокатски услуги, които лицето не е декларирало.

Спорът между страните в тази част е породен от това, че жалбоподателя, твърди и представя протоколи обратни писма относно факта, че сумите по договорите за правна помощ не са били реално платени, а органът по приходите твърди, че е налице реализиран доход от тази дейност, а представените обратни писма са индичия, че адв. Б. си е служил с неистински документи - представените пред съдилищата адвокатски пълномощни, за да черпи изгода.

По отношение на направеното оспорване на самите обратни писма, съдът намира, че същите отговарят на изискванията на закона относно минималното съдържание на такъв документ. Те индивидуализират в достатъчна степен, както страните, така и периода за който се отнася предоставената услуга от страна на адв. Б.. Поради това, намира за неоснователно възражението на органите по приходите в този смисъл.

Настоящия съдебен състав, съобразявайки се с константната съдебна практика относно характера и значението на обратното писмо и във връзка с направените оспорвания от ответника по делото, приема, че в конкретния случай подписаното от страните такова ясно и недвусмислено обективира волята им, че по сключения между тях договор за правна защита и съдействие по посочените дела, адвокатските възнаграждения не са били заплатени. Ето защо, в частта, удостоверяваща изпълнение на паричното задължение на клиента, договорът е привиден, като при установената относителна симулация на сделката

в отношенията между страните следва да се приложи прикритото съглашение, което е действително, както за страните по него, така и за третите лица – чл.17, ал.1 ЗЗД, а именно че по съответните договори за процесуално представителство уговореното възнаграждение не е заплатено.

С оглед изчерпателност на мотивите в тази част и във връзка с извършеното оспорване на тези документи, съдът намира за необходимо да отбележи и следното. Обратното писмо, доколкото има характер на разпоредителен документ, съдържащ писмени изявления на страните, безспорно има договорен характер. В конкретния случай обаче прикритото съглашение отговаря на изискванията за позволено и законосъобразно съдържание на договор за правна защита и съдействие. Законът за адвокатурата и Етичния кодекс на адвокатите вменяват редица задължения на адвоката в отношенията му с клиента, в отношенията му със съда и в отношенията между адвокати, като за виновеното им неизпълнение, адвокатът отговаря за причинените на клиента вреди, а също така носи и дисциплинарна отговорност. Представянето пред съда на договор за правна защита и съдействие, който е привиден, респективно нищожен в частта удостоверяваща изпълнение на паричното задължение на клиента и искането за присъждане на сторените разноски за адвокатско възнаграждение въз основа на него, безспорно представлява нарушение на чл.40, ал.1 ЗАдв и на чл. 23 от Етичния кодекс и безспорно уврежда третото лице-страна по съответните дела, в тежест на която са възложени разноските за неплатеното адвокатско възнаграждение. Горното обаче не е основание да се приеме, че волеизявленията на страните в обратното писмо са нищожни поради противоречие с императивни норми на ЗАдв, а освен това именно този писмен документ е регламентиран в ГПК като основно доказателствено средство за разкриване привидността на явната сделка и на действителна воля на страните.

Поради изложеното и като изцяло кредитира заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза в тази част, съдът намира за основателна жалбата в тази част, поради което и РА в тази си част е незаконосъобразен. Предвид изложеното в частта по ЗДДФЛ за липса на недекларирани доходи от адвокатски услуги, получени в брой и отразени на стр. 9-24 в РД то неоснователно се явява и приетото, че същите съдържат и дължим ДДС.

По втората група аргументи на органите по приходите и оспорени от жалбоподателя, в частта досежно потвърдения РА в частта на установените задължения за данък върху ГДО по чл.17 от ЗДДФЛ за 2022г., произтичащи от липса на установен произход на средствата внасяни от жалбоподателя Б. по сметката водена от „И. пей“ открита от „Баташки и партньори“ ООД, съдът намира същите за неоснователни, респективно оспорването на жалбоподателя за успешно проведено.

Спорът между страните в тази част е породен от това, че жалбоподателя, твърди, че същия е захранвал посочената сметка в качеството си на прокурист в „Баташки и партньори“ ООД, а органите по приходите твърдят, че доколкото ревизираното лице е внасяло парични средства по сметка на „Баташки и партньори“ ООД в „Изипей“, по отношение на тези суми няма установен произход и ги е приел за необложен приход на физическото лице за 2022г.

В представения Протокол от 31.12.2022 г. , подписан от В. Б. - управител на „Баташки и партньори“ ЕООД, Н. Б. - прокурист на „Баташки и партньори“ ЕООД и И. П. - счетоводител на дружеството на л.91 от делото е описан следният механизъм на работа във връзка с откритата посредническа каса на Изипей" АД и микросметка на „Баташки и партньори" ЕООД, за което е представени приет като доказателство Договор за представителство № 1931/12.06.2020г.: „Баташки и партньори" ЕООД е сключило Договор за представителство от 12.06.2020 г. с „Изипей" АД за предоставяне на платежни услуги; на разкритата посредническа каса на Изипей" АД са постъпвали суми в брой от различни лица за извършване на различни разплащания през системата EasyPay; приетите суми в брой периодично са внасяни по откритата микросметка в EasyPay Ш [банкова сметка] с титуляр „Баташки и партньори" ЕООД. Сумите са внасяни от „Баташки и партньори" ЕООД, от Н. Б., от В. Б. и няколко внасяния от Й. К. Б. и Г. Л.; в последствие

сумите са прехвърляни към Изипей АД с описание на операцията "Clearing за (дата)", видно от представената извадка от микросметката. Съгласно описаното в протокола, произходът на паричните средства, внасяни от Н. Б. по микросметката на „Баташки и партньори" ЕООД в „Изипей" АД през 2022 г., е постъпвали суми от лица за извършване на разплащания, на разкритата каса на Изипей, обслужвана от „Баташки и партньори" ЕООД.

След анализ на представената по делото от „Изипей" АД, с писмо от 16.04.2026 г., справка с движението по сметка № III [банкова сметка] с титуляр „Баташки и партньори" ЕООД, както и представеното извлечение към протокола от 31.12.2022 г., вещото лице по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза е установило, че внесените суми по сметката са отразени като приход и с тях се е увеличавало салдото от разполагаеми средства; по сметката ежедневно са отразявани изходящи парични потоци - колона разход от справката, с описание на операцията "Clearing за (дата)"; на 01.01.2022 г. началното салдо е било: 20 274,66 лв.; първите внесени средства за 2022 г. са с дата 07.01.2022 г. 2 суми - една от 1 000,00 лв. и една от 2 000,00 лв.; за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г. има отразени постъпили суми: преводи от „Б. и партньори" ЕООДу от сметка No [банкова сметка], и внесени суми от В. Н. Б., Н. Й. Б. и две други лица с описание на транзакциите: Депозит на организация партньор.

При съпоставка на датите и сумите на преводите по микросметката от „Баташки и партньори" ЕООД и вноските от Н. Б., В. Б. и още две физически лица, описани като „депозит на организация партньор, с последващите операции по изтегляне на средства от централата на Изипей, описани като „Clearing" в Извадката от микросметката и в Справката, представена от „Изипей" АД, се вижда, че микросметката е захранвана периодично (не ежедневно), и е поддържано положително салдо за извършване на изходящите операции по „Clearing"

С оглед така изложените констатации от вещото лице, съдът намира за незаконосъобразен извода на приходната администрация досежно вменените задължения на жалбоподателя, тъй като от една страна същите са свързани с изначално допусната техническа грешка от ревизиращия екип при определяне на началното салдо на ревизираното лице за всеки един от донъчните периоди, в какъвто смисъл е първото заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, която съдът изцяло кредитира. От друга страна, поради неизвършване на насрещна проверка на „Баташки и партньори" ЕООД, което е довело до необоснован извод от страна на органите по приходите досежно внесените през 2022г. суми в размер на 142 650,47 лв. и отнасянето им като необложен приход на ревизираното лице. Отделно от това не е съотнесено основанието за внасяне на всяка от сумите поотделно към сключения договор с „Изипей" АД, а от там неправилно са били включени в паричния поток като разход, тъй като същите не представляват приход за физическото лице.

Поради изложеното, съдът намира жалбата за основателна, поради което ДРА следва да бъде отменен.

По разноските.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължи сума в общ размер на 1 380,15 евро лв., разноски за експертизи.

Основателно е и искането на процесуалния представител на жалбоподателя по чл. 38, ал.2 от ЗА във вр. с

чл.38, ал.1, т.3 от ЗА, като съдът определя възнаграждението в размер на 2 700 евро с включен ДДС, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото и възражението на ответника в този смисъл.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Й. Б., ЕГН [ЕГН] - Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004779-091-001/11.02.2025 г., издаден от Д. Б. К. - орган, възложил ревизията, и Г. В. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 899/18.07.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП, в частта, в която е установен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2021 г. в размер на 4 265.00 лв., ведно с лихви за забава; установен данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 610.00 лв., ведно с лихви за забава; установен за м. 04.2021 г. ЗДДС за внасяне в размер на 333.33 лв., ведно с лихви за забава и потвърден в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м.12.2017г. до м. 01.2018г., м.03.2018 г., от м. 05.2018 г. до м. 01.2019 г., от м.03.2019г. до м. 06.2019г., от м. 08.2019 г. до м. 09.2019 г., от м. 11.2019 г. до м.05.2020г., от м.07.2020 г. до м. 08.2020 г., от м. 10.2020 г. до м. 02.2021 г., от м.05.2021г. до м. 10.2021 г., от м. 02.2022 г. до м. 03.2022 г., м. 06.2022 г., м. 10.2022 г., м. 01.2023 г., м. 03.2023 г. и м. 05.2023 г.

ОСЪЖДА „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на Н. Й. Б., ЕГН [ЕГН] сумата от 380,15 евро лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на адвокат М. Ел-Т. САК вписан под №[ЕГН] сумата от 2 700 евро с включен ДДС, представляваща възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА във вр. с чл.38, ал.1, т.3 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.